

Starosta cofnął wydaną przez siebie decyzję zezwalającą na zbieranie odpadów. SKO utrzymało to rozstrzygnięcie, natomiast WSA w Gliwicach przychylił się do argumentacji Skarżącej. Jakie były podstawy takiego orzeczenia?

Sąd w pierwszej kolejności przypomniał, że materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowił art. 47 ust. 1 ustawy o odpadach, zgodnie z którym jeżeli posiadacz odpadów, który uzyskał zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, narusza przepisy ustawy w zakresie działalności objętej zezwoleniem lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, właściwy organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości. W przypadku gdy posiadacz odpadów mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, właściwy organ cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania (art. 47 ust. 2 ustawy). Decyzja o cofnięciu udzielonego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie m.in. przetwarzania odpadów ma charakter związany – co oznacza, że w przypadku niezastosowania się posiadacza odpadów do wystosowanego do niego wezwania, o jakim mowa w art. 47 ust. 1 ustawy o odpadach, organ jest zobowiązany wydać decyzję o cofnięciu udzielonego zezwolenia. Odpowiedzialność przewidziana w art. 47 ustawy oparta jest na idei bezprawności, w związku z czym jest ona odpowiedzialnością obiektywną. Oznacza to, iż wystarczającą podstawą do zastosowania sankcji w postaci cofnięcia zezwolenia jest konkretne zachowanie, naganne z punktu widzenia treści normy prawnej oraz zobiektywizowanych zakazów lub nakazów z normy tej wynikających. Powyższe oznacza, że cofnięcie zezwolenia może nastąpić w ściśle określonych sytuacjach, tj.:

1) naruszenia przepisów ustawy w zakresie działalności objętej zezwoleniem

lub

2) działania niezgodnego z wydanym zezwoleniem.

Odnosząc powyższe rozważania do stanu rozpatrywanej sprawy należało zdaniem Sądu wyżej opisane warunki cofnięcia zezwolenia rozpatrywać w powiązaniu z warunkami udzielonego zezwolenia. W decyzji tej w sposób szczegółowy wskazano rodzaje odpadów innych niż niebezpieczne przewidzianych do zbierania oraz sposób i miejsce ich magazynowania. Opisano również metody ich odbierania za pomocą specjalistycznych samochodów i przechowywania do czasu przekazania podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami.

Zaskarżona decyzja nie zawierała jednakże adekwatnego odniesienia do przywołanych warunków udzielonego zezwolenia. I tak nie zawierała ona odniesienia do pkt 7 tej decyzji w zakresie zabezpieczenia terenu prowadzonej działalności przed dostępem osób niepowołanych. Organy wskazały na brak ogrodzenia od strony południowej, nie weryfikując jednocześnie twierdzeń skarżącej o istniejącym tam ogrodzeniu.

Podobnie nie odniesiono się zdaniem Sądu do uwarunkowań transportu odpadów za pomocą specjalistycznych samochodów opisane w punkcie 6 decyzji ws. zezwolenia, pomijając w tym zakresie stanowisko skarżącej w zakresie posiadania pojazdów spełniających wymagania. Sam fakt, że organ w trybie art. 10 kpa umożliwił stronie zapoznanie się z materiałem dowodowym i pouczył o możliwości składania wniosków w postępowaniu nie jest wystarczającym, by wyczerpać dyspozycję art. 7, art. 8 i art. 11 kpa, gdyż to na organie administracji spoczywa ciężar wykazania, że strona postępowania naruszyła szczegółowo wskazaną normę prawną skutkującą w niniejszej sprawie cofnięciem udzielonego wcześniej

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 04, październik 2019 12:15

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 2481

---

zezwolenia, co warto podkreślić bez odszkodowania.

W tożsamy sposób należało ocenić według WSA stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, a odnoszące się do oceny miejsca i sposobu magazynowania odpadów. Protokoły oględzin miejsca składowania odpadów wraz z towarzyszącą im dokumentacją fotograficzną w zestawieniu z argumentacją strony skarżącej nie pozwalają na jednoznaczną klasyfikację odpadów do poszczególnych pozycji wskazanych w decyzji, a w konsekwencji do odpowiedniego sposobu ich składowania. Dokumentacja z oględzin w części wskazywała na nieład na placu składowym, jednakże w kontekście wyjaśnień skarżącej, co do sposobu funkcjonowania składowiska nie dawała jednoznacznej odpowiedzi w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 28 sierpnia 2019 r., III SA/GI 481/19

Źródło: [CBOSA](#)